

11
Selecció de Cançons per a cant. piano
de
Henri Me Millet
Veuve monologuiste

1ª Per a l'oblit. Poesia de Salvador Albert

2^a La noia torna del molí. Poesia de Henri Me Millet

3 Un mig dels argelagners. Poesia de Tomàs Garcés

4ª Maria Dolores - P. de Henri Me Millet. 10 Maig 1938

5 Canço d'hivern. Po. de Joan L^e Guasch. 19 agost 1943

6 Pirenneia. Poesia de id. 6 Febrer 1944

7 Nocturn - Po. de id. 3 agost 1944

8 Amigueta el tornell tens limit de rosada. P. Maria Mament. 31 Maig 1945

9 Cançons. P. Maria Mament. 8 abril 1945

10 Canço àvida P. " 18 juny 1945

11 Primavera inútil. P. Tomàs Garcés. 21 juliol 1945

12 Mar en calma. P. Pasqual Boada. 13 agost 1945

13 Morenica me llama. Romanç tradicional castellà. 13 agost 1945

14 Non, non. Poesia de Sebastià Sánchez Juan. 10 octubre 1945

15 El flabiol. P. Pasqual Boada. 9 desembre 1945

16 Canço del port. Poesia de Tomàs Garcés. 23 agost 1946

17 El goig perdut. " Joan L^e Guasch. 28-30 Maig 1951

18 Cançar de lavandina. Po. Baldomer Roma. 1964

19 El camí clar. P. Pilar Leongueres. 16 setembre 1968

a l'inter

Selecció de Cançons per a cant i piano de
Lluís M. Millet (ordre cronològic)

7

- Per a l'oblit. Poema de Salvador Albert
- La noia torna del vol. Poema de Lluís M. Millet
- En mig dels argelaguers. Poema de Tomàs Garcís
- A Maria Dolores. Poema de Lluís M. Millet. 10 Maig 1938
- Canço d'hivern. Poema de Joan M. Guasch. 19 Agost 1943
- Prevenença. Poema de Joan M. Guasch. 6 Febrer 1944
- Nocturn. Poema de Joan M. Guasch. 3 Agost 1944
- Amiguetes al turmell. Poema de Maria Nament. 31 Març 1945
- ~~No Cançons~~. ~~Poema de Maria Nament~~. ~~8 Abril 1945~~
- Canço àvida. Poema de Maria Nament. 18 Juny 1945
- Primavera amil·l. Poema de Tomàs Garcís. 21 Juliol 1945
- Mar en calura. Poema de Pasqual Boada. 17 Agost 1945
- Morim a veu llarga. Poema anònim. 2 Setembre 1945

- si alcanço da capat tard. P. Manuel Ferrat. ~~?~~ 2
 si Canço del port. P. Tomàs Garcís. 23 Agost 1946 SI
 si Non, non. P. Celestia Sanchez Juan. 1 Oct. 1945 SI
 si Amigueta el tiuall t'ens humit desorada. P. M. Manent SI
 si El flabiol. P. R. Boada 9 des. 1945 | 31 Març 1945. SI
) Cançar da lavandeira. P. Baldomero Morna. 1964 SI
 n El Reis. P. J. Maragall. ? (11 cançons)
 n A Isabel. P. Josep Carner. ?
 si Canço à vida. P. Maria Manent. 18 juny 1945 SI
) Orguesiola del Montseny (amb orquestra) P. Pere Ribot
 21-22 Maig 1961.

Per a l'oblit

1

Ja se' que és per l'oblit
aquest cant que jo canto amb pàl·lida tonada,
és la clavera ven del jorn finit
que va morint-se sola i esblainada
en el llac de silenci de la nit.

és el ressò d'interna melodia
que, quan s'hagi extingit,
viurà en l'eternitat de l'harmonia
del silenci diví de l'infinit

Salvador Albert

La noia torna del moli

La noia torna del moli,
i els últims raigs del sol de posta,
color de rosa i blau marí,
li donen gràcia al rostre.

La noia es fon en l'infinit,
i el dia es fon en la tenebra.
Estrelles lluen en la nit,
com llançons en vetlla.

També la vida passa així:
s'escorre com el sol de posta,
i com la noia del moli,
a l'infinit s'acosta.

Lluís Mª Millet.

Cançó dels argelaguers

Cançó dels argelaguers
 hi florirà la ginesta,
 com una espurna de foc
 damunt la garroixa espessa.
 Ginesta, l'hivern s'acosta va;
 s'acosta la primavera,

com una espurna de foc,
 ginesta, com una estrella,
 l'arruada en porta un esquitx,
 i la tarda no és tan freda.
 el vent es torna oratjol,
 s'acosta la primavera.

L'arruada en porta un esquitx,
 rialla de la ginesta;
 esperança de l'amor
 que resplandeix i batega.
 Aden, boires de l'hivern,
 s'acosta la primavera

Tornai's Gardé

A Maria Dolors

4

Maria Dolors,
petita joquina
de riures i flors;
boca carmesina,
ulletz fibladors;
gallitè de nina,
cabellèt sedós,
poma camosina
de fines olors;
clavellèt que esclata,
color d'escarlata;
ramet de dolçors.
El pare t'enyora,
Maria Dolors:
enyora els teus riures
i enyora els teus flors;
el bes dels teus llavis
i els jocs sens agravis;
les manetes blanques
que cullen les flors.
Puresa d'albada,
estel dels amors:
el pare t'enyora,
Maria Dolors!

Jenís de Millet

Fa fred i plou.
Tanca la porta!
L'aire remou
la fulla morta.

- Torni la vida! -
respon l'oreig -
- Branca florida
vol dir festerig. -

*

Dintre la tassa
del broldò
l'aigua que es glaça
fa el ploridò.

- No et poris trista
fills del cel
que avui e'he vista
la flor de mel. -

*

Vora la tanca
del teu jardí
plora la branca
llet i carni.

Selit de viure!
Amor primer!

Sin poques viure
com l'anet del

Joan M. A. G. G. G.

Pirenencia

6

Era un poble arrantit
a l'ombra freds d'un penyal solvatge;
era un poble petit
voltat de pasturatge.

Quatre feixes de blat i un ric de fene^{es}
li parlaven d'amor, al lloure el dia;
era un poble menut i escandalenc
que mai creixia.

Poble de goll, de vaques i muntats,
de pa negre i esprés, de boira baixa,
un poble amb els cànecs sempre mullats,
i amb un riu a l'entorn, com una faixa.

Un poble engoradís, que feia olor
de palla i herba morta.

un poble amb la samarra de pastor,
i un gos a cada porta.

Joan Mª Guarch

7

Nocturn

Pluja d'estels. Amor de mitja nit,
Cada estrella que es fon, tu la reculls,
Y jo m'aboco al blau de l'infinit
per la finestra oberta dels teus ulls.

Joan M. Aguirre

Anniqueta, el túnnell tens humit de rosada⁸

Anniqueta, el túnnell
tens humit de rosada
cervatell, cervatell,
cervatell vora l'aigua.

T'ha quedat a la pell
el color de l'albada.
Cervatell, cervatell,
cervatell vora l'aigua.

La cançó d'un ocell
t'ha entristit la mirada.
Cervatell, cervatell,
cervatell vora l'aigua.

Maria Manent

Camins

100

Pels caminets de la muntanya,
hi ha estepes i bosc florit.
Melangia, dolça companya:
ni una flor no he collit.

Hi em convidaves mar de seda,
brillant i fresca de perfum,
i m'estic al cor de l'arboreda,
on és trista la llum

Potsé em fondrà la melangia,
a punta d'alba l'aire fi
però així que la llum veïna
m'he adormit pel camí.

Ben vetllaven els roques savis;
bessos cercava; oh lleu desmai!
L'amor tenia arran de llavis
i no l'he besat mai

Maria Manent

Cançó àvida

9

Pomera daurada
que riu vora meu;
no cerco la fruita
sinó l'ombra llen.

Fonteta perduda
al cor de la pare:
no em cal l'aigua fresca
sinó el cant suau.

Estrella encantada
damunt de la nit:
no et vull per guiatge
sinó per nequit

Marià Manent

La vida de l'entorn
et volta, no et pencha,
oh laberint de marbres
que vigila el xiprer.

El món és verd, els pens
la primavera et llepa.

Corruna de l'ablit!
Les llores són fredes com sempre.

Silenci, però veig
petjades a l'arena.

A l'aire, raba novo;
l'encorea algú ferí.

Flitja tarongina, enllà,
i per l'aire naveguen
campana i fuimerol.

Les llores són fredes com sempre.

Oh, primavera inútil
davant les llores fredes,
Pala, una abella vola

en aquest pal·lidor breu.

Ca mel del temps destil·la,
i n'amb la mel roneja

l'estada de la nit,

Les llores són fredes com sempre

Tomàs Garcés

Mar en calma

Sobre el coixí de l'arena,
dorm la mar plàcidament,
i en sa purpúria xerena
es reflecta el firmament.

Dins de l'aigua transparent
que un raig de sol enlluerna,
l'alga es bressa dolçament
amb les flors de la carena.

Un alé de salabror
porta un xic de tremolor
al davant de cada cosa.

Del plix que neda lliscant
passa al volt, cavalcant
sobre el llom d'un nívol rosa.

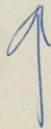
Pasqual Boada

Morenica me llama

12

Morenica me llama
el hijo del rey,
si otra vez me llama
yo me voy con él.
Morena me llama,
yo blanca nací,
de apacentar ganados
mi color perdí
- Vengades, morena,
si habéis de venir
que la nave tengo en vela
y me quiero ir.
Ella se viste de verde
y de guzumbé;
de la mar abajo
la pide venir

Roma, tradicional castellana, extract del
"Romancero" recopilat de Gonzalo Menéndez
Pidal

Non, non

13

Dorm, filllet meu, gegantó de la mar;
dorm sens enmig que la nit es molt clara
No ploris, no, harmonia engorrosa,
no ploris, no, clavellet de pastor.

Perla del mar, llum de l'alba no ploris:
dóna't, somriu entre vels il·lusoris,
Angels del cel tria primorin tonades,
Angels del cel, violetes i mel.

Prend de nos pits rodriment, Cleopatra,
fins a les dents de ma sang, vida una,
aire d'encant, personeta de puntes,
aire d'encant t'adoloriti al voltant.

Fral·la·ra·al·là, la non-non-non-noneta
dorm gegantó de la teua mareta
No ploris, no, harmonia entelada;
no ploris, no, clavellet de pastor.

Sebastià Sánchez Juan

El flabiol

14

Flabiol de la muntanya,
Company íntim del pastor,
trois de boix, saüc o canya,
i armineta de cançó,

Fa ets com la ven de la prada,
i de la pan dels ramats,
i sempre ta repilada
amb el beler dels ramats.

Fa raps el cant dels ocells,
la joia dels matins bells
i de tardes monidores.

Saps el decret de les flors,
i el d'aquells primers amors
dels pastors i les pastores.

Pauqual Bouda

Cançó del port

15 ✓

Vaixell que dorms en el port
embolicat de tenebra!

Has desrat els gallarets
i són plegades les velles.

Només crema un llamtió
dalt de tot de l'arbre mestil.
Si el mariner et guarda el son
la lluna també te'l vetlla.

Silenci de l'alta nit!
L'aigua del port és quieta
i tébia com un coixí.
El cel és pàl·lid i tendre,
com si fos humitejat
de rosada marinera.

La nau s'acolora poc a poc
sota els ulls del sentinella.

Hi fa una mica de vent
ja vacil·len les estrelles.
El tràngol gronxa les naus
i a punta d'alba llanguixen
la llum dels estels,
la remor de la taverna.
El vaixell s'ha decidit
i obre totes les llumeres.

(Gymnàx)

Canço de port (continuació)

2

¡ Fúndula dolçor del maig,
joia de la brisa fresca!
El mar sembla fet pel goig
dels gallarets i les veles.

Mariners, cal peinejar,
que es fa dejorn i clareja,
la mar, més enllà del port,
s'ha despert la cabellera.

Tomàs Garcés

El goig perdut

16

Quan l'herba dorm sota el desmai del vent,
cada bri que tremola
té una mica d'argent,
volva de lluny, que poc a poc s'escola.

I l'escola terra endins, i el grill muntant
din l'hora que s'afua.

I passa el goig perdut
que es perd al lluny com una verge ma.

Joan Mª Grasch

Cantares de Ullán

CANTAR DE LAVANDEIRA

A lavandeira no rio
lavaba roupiña branca.

Sobr-a pedra debruzada
ela lavaba, lavaba
unha camisa de fio,
unha camisiña branca
duas sábanas de liño
i unha funda dunha almocada.

I ela cantaba un cantar
que moi doce resoaba:
o cantar qu-ela cantou
meteuse na miña ialma.

"Eu non quero ser solteira
e lavar pra miña ama;
eu quero ser lavandeira
e lavar a miña cama.
"¡ay, nai, s-eu fora casada
qué ledicia meu lavar
miña roupa n-esta agua!

"Aunque viva decotño
debruzada a traballar
quero camisa de fio
recendo a xabrón e rio
e con ela me deitar."

Baldomero Isorna

El camí clar

18

El camí clar per on serà?
per on seria el camí clar?
Serà el camí de cada estel
que brilla pur a dalt del cel?

O bé el del raig que veig lluir
quan el sol tébe vol eixir?
o de la llumera la blanca
que fa gran ra resplendor?

Serà el del vent o de l'orig
que cullà d'enllà la remor es perd?

Potser el de l'aigua cristal·lí
o bé el de l'herba verd i fi?

O el de l'ocell que de l'enlla
vola que vola sens parar?
Serà el mar de cada indret
per on camini un caminet?

Potser el del cor tan amagat
o el de la pensa tan alat?
Serà el camí que guia amor,
el de la vida o de la mort?

(Seguer.

(El camí clar i continuat)

2

El clar camí per on s'irà
que cerco en va i no puc trobar?
Si de tot cor sapés estimar,
prompte tindria el camí clar.

Escolta, diu, l'amor fidel:
Aquest camí va dret al cel

Pilar Llanguera

Cançons H. M. Millet

1

- Si El camí clar. P. Maria Pilar Hongreus. 16 set 1968 SI
- Si A Mª Solon P. Maria Elvira M. Millet. 10 Maig 1938 SI
- Si Mar encalma P. Pasqual Borda. 13 agost 1945 SI
- Si Primavera inítil. P. Tomàs Garcés. 25 juliol 1945 SI
- n Brot de tarongina P. Eveli Soria. 5 set 1922 NO
- n El primer citu. P. Joaquín Ruira. 13 juliol 1922 NO
- n L'encisadora P. Eveli Soria NO?
- Si Pirrenàica. P. Joan Mª Guasch. 6 Febrer 1944 SI
- Si Per a l'oblid P. Salvador Albert. ? SI @ minto
- ? El nen blanc P. J. Ruira. 4 agost 1944 NO
- ? Camins. P. Marian Manent. 8 abril 1945?
- Ombra subtil de la nit P. H. M. Millet. ? NO
- Si Volturn P. J. Mª Guasch. 3 agost 1944. SI
- ? Romance de l'aviditat. P. anònima. 49 agost 1950 (?) NO
- Si La noia torna del molí P. H. M. Millet SI
- Si Morènica me llama. P. anònima. 2 set 1945. SI
- Si El goig perdut. P. J. Mª Guasch. 28-30 Maig 1951 SI
- n Cançó d'hivern. Id. 19 agost 1943 ?
- ? En mig dels argelaguers. P. Tomàs Garcés. ? SI ()

Selecció de cançons per a "Cant i piano" de LLUÍS M^a. MILLET

Ordre cronològic

1. PER A L'OBLIT. Poesia de Salvador Albert
2. LA NOIA TORNA DEL MOLÍ. Poesia de Lluís M^a. Millet
3. EN MIG DELS ARGELAGUERS. Poesia de Tomàs Garcés
4. A MARIA DOLORS. Poesia de Lluís M^a. Millet, 10 maig 1938.
5. CANÇÓ D'HIVERN. Poesia de Joan M^a. Guasch, 19 agost 1943
6. PIRENENCA. Poesia de Joan M^a. Guasch, 6 febrer 1944
7. NOCTURN. Poesia de Joan M^a. Guasch, 3 agost 1944.
8. AMIGUETA EL TURMELL TENS HUMIT DE ROSADA. Poesia de Marià Manent,
31 de març 1945
9. CANÇÓ ÀVIDA. Poesia de Marià Manent, 18 juny 1945
10. PRIMAVERA INÚTIL. Poesia de Tomàs Garcés, 21 de juliol 1948.
11. MAR EN CALMA. Poesia de Pasqual Boada, 13 agost 1945
12. MORENICA ME LLAMA. Romanç tradicional castellà, 13 agost 1945.
13. NON, NON. Poesia de Sebastià Sánchez Juan, 10 octubre 1945.
14. EL FLABIOL. Poesia de Pasqual Boada, 9 desembre 1945
15. CANÇÓ DEL PORT. Poesia de Tomàs Garcés, 23-agost-1946⁵¹
16. EL GOIG PERDUT. Poesia de Joan M^a. Guasch, 28-30 maig 1951
17. CANTAR DE LAVANDEIRA. Poesia de Baldomero Isorna, 1964. (26 abril)
18. EL CAMÍ CLAR. Poesia de Pilar Llongueres, 16 setembre 1968.

PER A L'OBLIT

Ja sé que és per a l'oblit
aquest cant que jo canto amb pàl·lida tonada.

És la darrera veu del jorn finit
que va morint-se sola i esblaimada
en el llac de silenci de la nit.

És el ressò d'internal melodia
que, quan s'hagi extingit,
viurà en l'eternitat de l'harmonia
del silenci diví de l'infinit.

Salvador Albert

LA NOIA TORNA DEL MOLÍ

La noia torna del molí,
i els últims raigs del sol de posta,
color de rosa i blau marí,
li donen gràcia al rostre.

La noia es fon en l'infinit,
i el dia es fon en la tenebra.
Estrelles lluen en la nit,
com llantions en vetlla.

També la vida passa així:
s'escorre com el sol de posta,
i com la noia del molí,
a l'infinit s'acosta.

Lluís M^o. Millet

EN MIG DELS ARGELAGUERS

En mig dels argelaguers
hi floria la ginesta,
com una espurna de foc
damunt la garriga espessa.
Ginesta, l'hivern se'n va;
s'acosta la primavera.

Com una espurna de foc,
ginesta, com una estrella;
l'amada en porta un esqueix,
i la tarda no és tan freda.
El vent es torna oratjol;
s'acosta la primavera.

L'amada en porta un esqueix,
rial·la de la ginesta;
esperança de l'amor
que resplandeix i batega.
Adéu, boires de l'hivern;
s'acosta la primavera.

Tomàs Garcés

A MARIA DOLORS

Maria Dolors,
 petita joguina
 de riures i plors;
 boca carmesina,
 ulls fibladors;
 galletes de nina,
 cabellet sedós,
 poma camosina
 de fines olors;
 clavellet que esclata,
 color d'escarlata;
 ramet de dolçors.
 El pare t'enyora,
 Maria Dolors:
 enyora els teus riures
 i enyora els teus plors;
 el bes dels teus llavis
 i els jocs sens agravis;
 les manetes blanques
 que cullen les flors.
 Puresa d'albada,
 estel dels amors:
 el pare t'enyora,
 Maria Dolors!

CANÇÓ D'HIVERN

Fa fred i plou.
 Tanca la porta!
 L'aire remou
 la fulla morta.
 - Torni la vida! -
 respon l'oreig.
 - Branca florida
 vol dir festeig. -

*

Dintre la tassa
 del broll^{la}dó^r
 l'aigua que es glaça
 fa el ploricó.
 - No et posis trista
 filla del cel
 que avui l'he vista
 la flor de mel. -

*

Vora la tanca
 del teu jardí
 plora la branca
 llet i carmí.
 Delit de viure!
 Amor primer!
 Qui pogués riure
 com l'ametller!

Joan M^a. Guasch

PIRENENCA

Era un poble arraulit
 a l'ombra freda d'un penyal salvatge;
 era un poble petit
 voltat de pasturatge.

Quatre feixes de blat i un xic de fenc
 li parlaven d'amor, al caure el dia;
 era un poble menut i escardalenc
 que mai creixia.

Poble de goll, de vaques i mulats,
 de pa negre i espès, de boira baixa;
 un poble amb els carrers sempre mullats;
 i amb un riu a l'entorn, com una faixa.

Un poble enyoradís, que feia olor
 de palla i herba morta;
 un poble amb la samarra de pastor,
 i un gos a cada porta.

Joan M^a. Guasch

NOCTURN

Pluja d'estels. Amor de mitja nit.
Cada estrella que es fon, tu la reculls.
I jo m'aboco al blau de l'infinit
per la finestra oberta dels teus ulls.

Joan M^a. Guasch

AMIGUETA, EL TURMELL TENS HUMIT DE ROSADA

Amigueta el turmell
tens humit de rosada
cervatell, cervatell,
cervatell vora l'aigua.

T'ha quedat a la pell
el color de l'albada.
Cervatell, cervatell,
cervatell vora l'aigua.

La cançó d'un ocell
t'ha entristit la mirada.
Cervatell, cervatell,
cervatell vora l'aigua.

Marià Manent

CANÇÓ AVIDA

Pomera daurada
que rius vora meu:
no cerco la fruita
sinó l'ombra llev.

Fonteta perduda
al cor de la pav:
no em cal l'aigua fresca
sinó el cant suau.

Estrella encantada
damunt de la nit:
no et vull per guiatge
sinó per neguit.

Marià Manent

PRIMAVERA INÚTIL

La vida de l'entorn
 et volta, no et penetra,
 oh laberint de marbres
 que vigila el xiprer.
 El món és verd, els peus
 la primavera et llepa.
 Escuma de l'oblit!
 Les lloses són fredes com sempre.

Silenci, però veig
 petjades a l'arena.
 A l'arbre, saba nova:
 l'escorça algú ferí.
 Hi ha tarongina, enllà,
 i per l'aire naveguen
 campana i fumerol.
 Les lloses són fredes com sempre.

Oh, primavera inútil
 davant les lloses fredes.
 Sola, una abella vola
 en aquest pàl·lid buc.
 La mel del temps destil·la,
 i si amb la mel rosseja
 l'estada de la mort,
 les lloses són fredes com sempre.

Tomàs Garcés

MAR EN CALMA

Sobre el coixí de l'arena,
dorm la mar plàcidament,
i en sa pupil·la serena
es reflecta el firmament.

Dins de l'aigua transparent
que un raig de sol enlluerna,
l'alga es besa dolçament
amb les flors de la carena.

Un alé de salaborr
posa un xic de tremolor
al damunt de cada cosa.

I el peix que neda lliscant
passa a voltes cavalcant
sobre el llom d'un núvol rosa.

Pasqual Boada

MORENICA ME LLAMA

Morenica me llama
 el hijo del rey,
 si otra vez me llama
 yo me voy con él.

Morena me llama,
 yo blanca nací,
 de apacentar ganados
^{el}
~~mi~~ color perdí.

- Vengades, morena,
 si habéis de venir,
 que la nave tengo en vela
 y me quiero ir.

Ella se viste de verde
 y de zurzuní;
 de la mar abajo
 la vide venir.

Romanç tradicional castellà, extret del "Romancero" selecció de
 Ramón Menéndez Pidal.

NON, NON

Dorm, fillet meu, gegantó de la mare;
dorm sens enuig que la nit és molt clara.
No ploris, no, xamosia enyorosa;
no ploris, no, clavellet de pastor.

Perla del mar, llum de l'alba no ploris:
dóna 't, somriu entre vels il·lusoris.
Angels del Cel hi aprimorin tofnades.
Angels del cel, violetes i mel.

Pren de mos pits nodriment, llepolia,
fins a les deus de ma sang, vida mia.
Aire d'encant, frescoreta de puntes,
aire d'encant t'adeliti al voltant.

Tral-la-ral-là, la non-non-non-noneta,
dorm gegantó de la teva mareta.
No ploris, no, xamosia entelada;
no ploris, no, clavellet de pastor.

Sebastià Sánchez Juan

EL FLABIOL

Flabiol de la muntanya,
company íntim del pastor,
tros de boix, saüc o canya,
i animeta de cançó.

Tu ets com la veu de la prada,
i de la pau dels serrats,
i confons ta refilada
amb el belar dels ramats.

Tu saps el cant dels ocells,
la joia dels matins bells
i de tardes moridores.

Saps el secret de les flors,
i el d'aquells primers amors
dels pastors i les pastores.

Pasqual Boada

CANÇÓ DEL PORT

Vaixell que dorms en el port
embolicat de tenebra!
Has desat els gallarets
i són plegades les veles.
Només crema un llantió
dalt de tot de l'arbre mestre.
Si el mariner et guarda el son
la lluna també te'l vetlla.

Silenci de l'alta nit!
L'aigua del port és quieta
i tèbia com un coixí.
El cel és pàl·lid i tendre,
com si fos humitejat
de rosada matinera.
La nau s'adorm poc a poc
sota els ulls del sentinella.

Si fa una mica de vent
ja vacil·len les estrelles.
El tràngol gronxa les naus
i a punta d'alba llangeixen
la llum dels estels,
la remor de la taverna.
El vaixell s'ha deixondit
i obre totes les lluernes.

Trèmula dolçor del maig,
joia de la brisa fresca!
El mar sembla fet pel goig
dels gallarets i les veles.
Mariners, cal feinejar,
que es fa dejorn i clareja.
La mar, més enllà del port,
s'ha desfet la cabellera.

Tomàs Garcés.

EL GOIG PERDUT

Quan l'herba dorm sota el desmai del vent,
cada bri que tremola
té una mica d'argent,
volva de llum, que poc a poc s'escola.

S'escola terra endins, i el grill menut
diu l'hora que s'afua.

I passa el goig perdut
que es perd al lluny com una verge nua.

Joan M^a. Guasch

Cantares de Ullán

CANTAR DE LAVANDEIRA

A lavandeira no río
lavaba roupiña branca.

Sobr-a pedra debruzada
ela lavaba, lavaba
unha camisa de fio,
unha camisiña branca
duas sábanas de liño
i unha funda dunha almoada.

I ela cantaba un cantar
que moi doce resoaba:
o cantar qu-ela cantou
meteuse na miña ialma.

"Eu non quero ser solteira
e lavar pra miña ama;
eu quero ser lavandeira
e lavar a miña cama.
"¡ay, /u, s-eu fora casada
qué ledicia meu lavar
miña roupa n-esta agua!

"Aunque viva decotío
debruzada a traballar
quero camisa de fio
recendo a xabrón e río
e con ela me deitar."

Baldomero Isorna

EL CAMÍ CLAR

El camí clar per on serà ?
per on seria el camí clar?
Serà el camí de cada estel
que brilla pur a dalt del cel?

O bé el del raig que veig lluir
quan el sol tebi vol eixir?
o de la lluna la blancor
que fa suau sa resplendor?

Serà el del vent o de l'oreig
que enllà d'enllà la remor es perd?
Potser el de l'aigua cristal·lí
o bé el de l'herba verd i fi?

El de l'ocell que de l'enllà
vola que vola sens parar?
Serà el nom de cada indret
per on camini un caminet?

Potser el del cor tan amagat
o el de la pensa tan alat?
Serà el camí que guia amor,
el de la vida o de la mort?

El clar camí per on serà
que cerco en va i no puc trobar?
Si de tot cor saps estimar,
prompte tindràs el camí clar.

Escolta, dia, l'amor fidel:
Aquest camí va dret al cel.

Pilar Llongueres